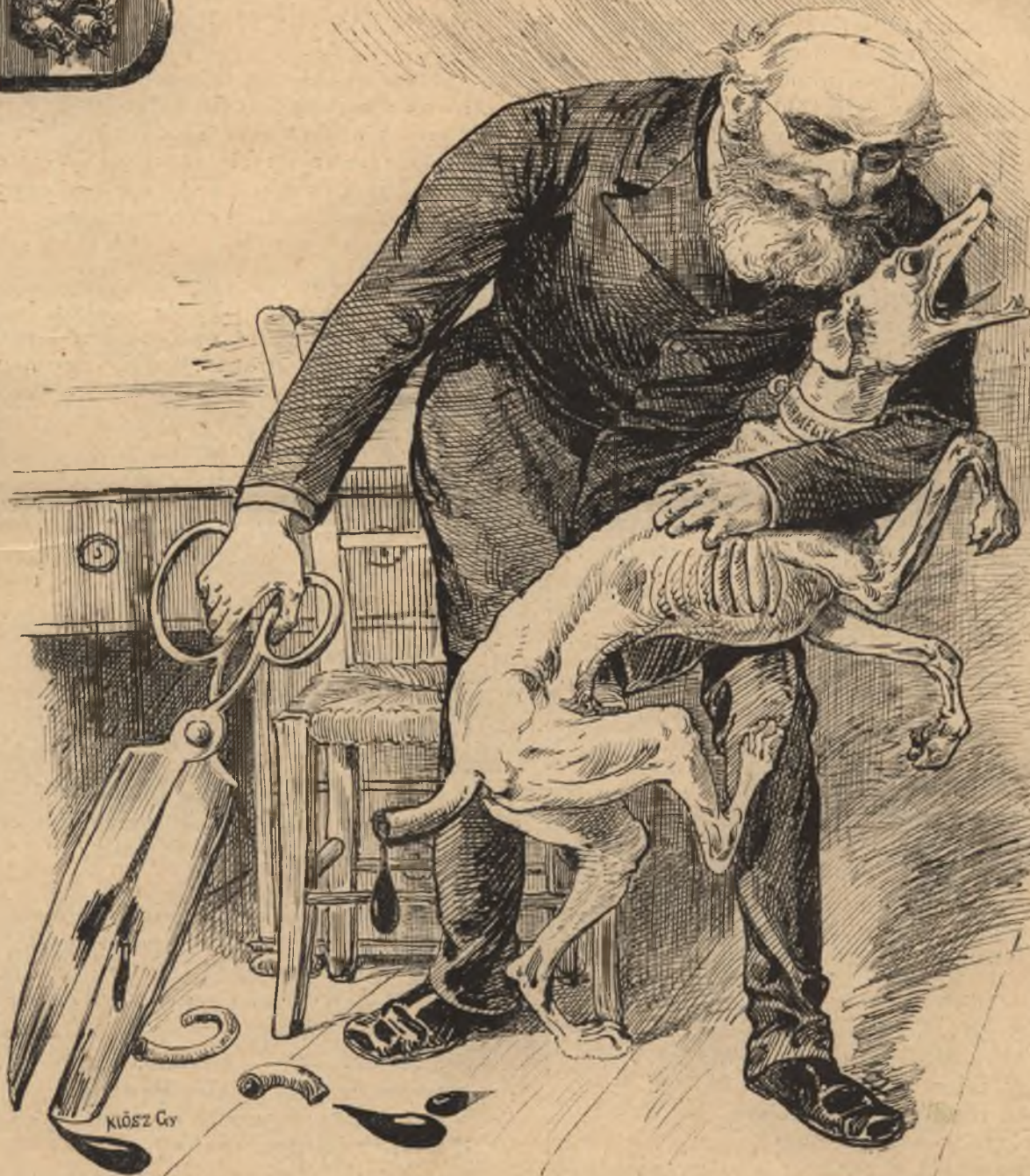

BORSSZEM JANKÓ

— De édes kutyám, mért sirsz olyan nagyon? Hiszen megint csak egy csipetnyit vágtam le a farkadból! . . .

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Erkölcsnemesítő egyesület.

A *Sátán* féltve azt a nagy hatalmat.
A melylyel bír, mogorván ül és hallgat.
Tudomány, költészet, jobb érzület
Elhódít mind több s több emberszivet.
Néppé igyekszik lenni már a mob,
Az *Isten* birodalma mind nagyobb.
Igaz, igaz: ma még a földnek hátán
A jó istennél nagyobb ur a *Sátán*.
De még bizony fordulhat az arány,
Az lesz hatalmas, ő leszen parány
Az ördög így tüprenkedék

Mi zaj? Új vendég érkezék,
Ember vala
S hogy meghala
Elkárhozott.
Üdvözli a pokol: isten hozott!
Mi hír a földön? Milyen a világ?
Igaz, hogy a pokoli actiák
Esnek nagyon a földön lefelé? —
S a vendég felelé:
»Bizony nem úgy van, amint kéne lenni;
A nagy világon végig fogok menni,
Megnézek nagyjában minden rögöt
S ítéljetez magatok ördögök
S te is ó *Sátán* ő-felsége:
Melyik nyerőben — pokol-e, az ég-e?

»*Amérika* szabad, élvezi a
Jót, amit nyujt a demokrácia.
Mágnása, katonája nincs,
Gonosztevő kezen van csak bilines.
Prairieket tör fel, épít vasutat,
A villany és delej után kutat.
S a nép, ha van is itt-amottan híja.
Az élet harcát becsülettel víjja.

Britanniában küzdenek a pártok.
Mi ennek áldás, a másiknak átok.
De győzelemre megy a jobb dolog:
Irland zászlója újra fellobog.
És végre is, kétségtelen.
Nagy eszmék vannak itt is szőnyegen.

»*Franciaország* . . . forrong, nyüzsg a nép,
De rendületlen trónján ül: a *Szép*.
Új emberek vidúlnak új dalon.
Halad művészet és irodalom,
S tudomány — mindenek felett;
És egy »*Pasteur*«-nevet
Egész világ hálával emleget.

»*Germániának* van még zsarnoka,
De az a nemzet fölkezt bajnoka.
S ennek uralma sem lehet örök,
Van már sok ajk. mely rá »megállj«-t dörög.
És zsarnok és nép a nagy czélban egy:
A *német eszme* mind' előbbre megy.

A *szlávság* álmodik nagy álmokat,
Szabadság zsendül fagy és hó alatt.
A semmi — minden és a minden — semmi
S hangzik egy elszánt: lenni, vagy nem
lenni!«

S a mig a hirhozó beszél ilyen,
A *Sátán* csak vonaglik irigyen.
S mint csecsemő, kit nem ringat a dajka,
Síró panaszra nyílik végre ajka:

»Hát a világ mégis forog,
Hát mindenütt készül sok nagy dolog?
Hát ébredez a nagy, az emberi,
Mely büszkén az eget veri?
Hisz minden ami nagy, ami csodás,
Ha küzdés, rombolás, vagy alkotás,
Az ég hatalmát növeli
Az emberszív, mely száz bűnnel teli,
Nagy ezélok, vágyak, küzdelmek hevében
Megtisztul és az égbe mégyen.

Hirnök! Szivem te többé már ne égesd,
Mondj valami kicsinyest, nevetségest.
Igaz, — a Tisza partinál
Mondd, *Magyarország* mit csinál?

S a hirnök szól, — felvonva vállát,
S pajkos mosoly csiklandja állát:
»Nagy erkölcsnemesítő egyesületet . . .«
S a *Sátán* jóízűt nevetett.

PHENOMEN.

„Battenbergi Sándor bolgár fejedelem sajátságos fülbajban szenved. Az orditást meg nem hallja, bármily erős. A sugást rögtön megérti, bármilyen halk.“

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

— From our own. —

— Az új főispán. —

Szederkényi Nándor. Vége a szép, a jó időnek! Magyarország rabigába görnyed! Mint a török hódoltság idejében, Tisza lesz a budai basa. (*Csanyágyi bá*: Mán most is az!) Az új főispánok a bimbasik, a titkárok az agák, a beamterek a csauszok. Előre látom a sorsot, mely reánk várakozik. Az új főispán tehet, vehet, ami neki tetszik. Akinek az orra ellen kifogása lesz, azt levágtatja, elküldi Budára, hol Tisza Kálmán elhelyezi a megalapítandó »Elenzéki orr-fülmuzeumban.« (*Csanyágyi bá*: Sajnos!) Igen ám, mert a fülek is ide jutnak. Minden ellenzéki fül, mely nem hallgat a főispáni dictandóra. (Nevetés jobbról.) Nem hiszik? Pedig úgy vagyunk értesülve, hogy Tisza már 12 darab hajdut ki is küldött Montenegróba, hogy ott a fül- és orrlemetszést eredeti forrásánál megtanulják. (*Babes*: Mint a veszettség tanulmányozása végett az én fiamat Pasteurhoz!) Nem, ez így nem mehet! Ha Tisza behozza az új főispánokat, nyújtson garantiát arra nézve is, hogy azok minket nem főznek olajba, elevenen meg nem pirítanak, sem föl nem nyársálnak. Kérek erre nézve pót-törvényjavaslatot!

Orbán Balázs. Azt hiszem, az ily törvényjavaslat nem sokat használ. Papiros biztosíték. Sokkal egyszerűbb már a főispánt oly helyzetbe hozni, hogy szándékosan se árthasson. Mire nézve egy paragrafus is elégséges:

§.

A főispán mindent tehet, de csakis az ellenzéki klubból előlegesen kikért engedély után. Miért is minden főispán mellett az ellenzéki körök egy-egy bizalmi embere állandóan tartózkodik kettős napidíjjal, melyet az ellenzéki kör pénztára fizet ugyan, de a kormány utólagosan megtérít neki.

Nos t. ház! Mit szól ehhez az eszméhez? (Élénk helyeslés az ellenzéki padokon.) Így aztán nem lehet ártalmunkra!

Györfy Gyula. Ez sem elég garancia! Több kell minékünk! Az ellenzék csakis úgy lesz biztosítva az új főispánok erőszakoskodása ellen, ha a kormány főispánná csupán ellenzékit nevezet ki. (Nagy tetszés.) Azonban mi méltányosak vagyunk: az ily főispán a kormánynak reversálist fog adni loyaltásáról. Remélem, ezzel a kormány beérné és Tisza Kálmán tökéletesen meg volna nyugodva megbízhatóságuk felől. (*Jobbról*: Hm, hm!) Elhmetésekből némi kételkedést kezdek gyanítani. Jól van, elmegyek a méltányosság végső határáig: megfordítom az Orbán Balázs-féle paragrafust és így fogalmazom:

§.

Főispán csak ellenzéki ember lehet, de a lesgzigorubb kormányi ellenőrzés mellett. Minél-

fogva az új főispán oldala mellé egy kormánypárti ellenőr rendeltetik, a ki két hetenkint relatiókat küld Budára a főispán megbízhatóságáról. Az ellenőr 30 frt napidíjban részesül.

Ugron Gábor. Szép eszméket pengetnek t. pártfeleim, de mégsem találok indítványaikban kielégítő biztosítókat. Én nem kívánom, hogy a főispánt csak az ellenzék sorából nevezhessék ki. (*Sensatio*.) Am legyenek csupa mamelukok — (*Balról*: Gabi mi lett?) — nem is ellenzem az egész főispáni paragrafust. (*Madarász* rángatja a szónok kabátját, de hiába.) Tisza Kálmán új főispánja kitünő intézmény, fölséges találmány s én teljes szívvel, teljes lélekkel járulok elfogadásához — (*Helfy* a haját keresi, hogy kitepne; *Irányi* C-frizurája lelohad; *Mocsáry* kinyulik mint a maklári torony s *Thaly* a csalmája fitymájáról dühében letépi a csöngetyút.) — azonban... (*Szélbali* szivekröli kölehangerevés ugroni diadalmosoly kíséretében)... van egy föltételem. És ez a föltétel? Nos mi ez a föltétel? Ki találja ki az én föltételemet? (No már!) Senki sem találja ki az én föltételemet? (Roppant feszültség: nyögd ki hát!) Jó — eldörgöm! Ez a föltétel az, hogy a főispánok ne a belügyminiszter, hanem a belügyi államtitkár alá tartozzanak s ezt az államtitkárt a belügyér mindig az ellenzéki pártvezérek sorából legyen kénytelen választani, ki megtartaná azontul is ellenzéki pártvezérségét és az államtitkárságot csupán csak arra használná, hogy megakadályozná a főispánok erőszakoskodását. Tetszik ez a terv? (*Balról*: remek! *Jobbról*: unsinn!) Mily méltánytalanság!

Az elnök. Ugy tapasztalom, hogy a mélyen t. ellenzék nyilvános árverésen képzele magát, melyen egyik túllicizálja a másikat. Ennélfogva nem is azt kérdezem, kíván-e még valaki a tárgyhoz hozzá szólni, hanem: kíván-e még valaki Ugron Gábor képviselő úrra rálicizálni?

Apponyi Albert. Én! (Halljuk!) Csodálom Ugron Gábor barátom követelésének szerény voltát. (Ohó!) Szerény, szerényebb, legszerényebb! Ha önök ott a túlsó oldalon még ezt sem fogadják el, akkor türelmünk fonalának elszakadásán ne ütődjenek meg! Én azonban tovább megyek mint Ugron Gábor az engedékenységekben. Túllicizálom őt a méltányosságban. Hadd legyenek a főispánok mamelukok — (Albert! Albert! balról.) — nem kell nekem még ellenzéki államtitkár se — (*Jobbról*: hát ellenzéki miniszter?) Az sem! — hadd maradjon meg Tisza Kálmán belügyérnek — (Erre már a generális is felnéz, hogy mi lesz?) csak aztán én legyek a miniszterelnök s a többi tárczát én oszthassam ki szerény belátásom szerint. (Általános mosolygás.) Meg vannak lepetve nagylelkűségetől? (Meg!) Elfogadják tervemet? (Nem!) Soha ilyen makacsságot!

Az elnök. Előreláthatólag a licizálás elérte végét. Senki többet? ... leütöm... és harmadszor! (Szavazás. Az új főispán elfogadtatik, mire az ellenzék elkeseredve elszeled s jóízűn megebédel.)

„Mióta?”

(Ipsissimum verbum.)

Horánszkynek ajánlva.

Mióta lön nyullá a jáger,
És krinolin a hózentráger?
Mióta actióra keltek
Az ellenzéki mérsékeltek.

Mióta nemz és szül a meddő,
S mióta öt a 2×2?
Mióta Apponyi gróf s pártja
Magát a közügyekbe ártja,

Mióta szól szépen a néma
És hazafi az indigéna?
Mióta véle egyesültek
Az ellenzéki egyesültek.

S mióta vágy pokolba menni
E pártról mind, ki több, mint semmi?
S Szilágyi is mióta mász ki?
Mióta nagy ember: Horánszky.

Apró hírek.

× **Dráma a fővárosban.** Rémes esetről veszünk értesítést, mely csak a minap történt városunkban. *Csemege Péter* budapesti fűszerkereskedő és zenekedvelő ugyanis buzgó látogatója volt az operának. A hét elején is elment oda, ott azonban arról értesült, hogy *Sába királynője* helyett *Hunyady Lászlót* adják. Másnap a *Hugonották* helyett a *Álarozos bált* élvezte és harmadnap a *Zsido nő* helyett *Tévedt nő-t*. *Csemege Péter* folyton izgatottabb és idegesebb lett és a hét végén már teljesen megőrült. A szerencsétlen azt állítja, hogy ő nem *Csemege Péter* fűszerkereskedő és zenekedvelő, hanem *olasz verkli* és összevissza dudolja Normát, Don Juant, Troubadourt és Lohengrint. A szegény embert a Rókus-kórház megfigyelő osztályába szállították, az operának reportoireját azonban még eddig nem.

Ω **Szomoru eset** az a kigolyózott képviselő esete. És mi belőle a tanuság? — Az, hogy nem szabadna képviselőnek megválasztani olyan embert, aki *napidijasnak* született.

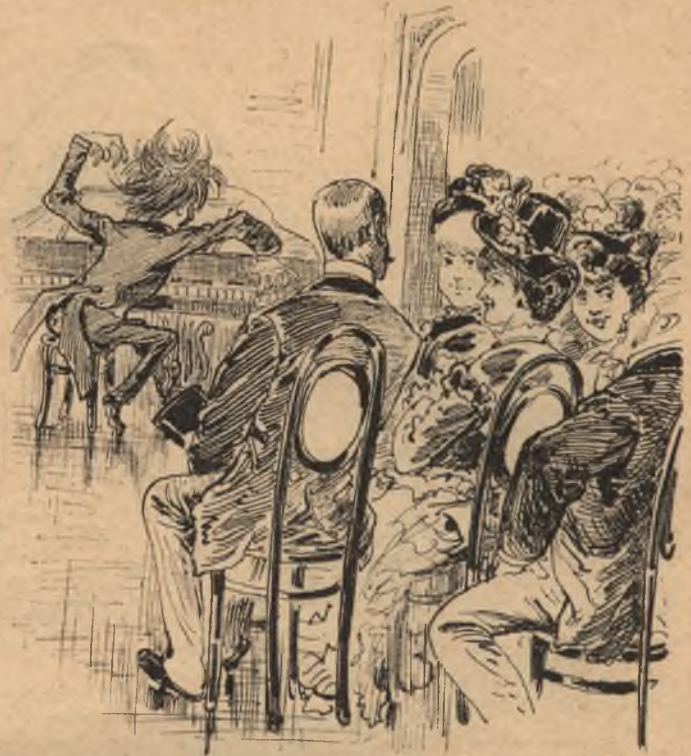
* **Martens k. a.** miatt párbajt vívtak. Szja, változnak az idők és az emberek! Hajdan *Orfeusz* szállt le egy asszony miatt az *alvilágba*, ma a *felsőbb régiók* szállnak alá egy asszony miatt az *Orfeumba*.

† **Tuolla és Lassalle.**

Mert tudja mit kaszál:
Levelkét ír Lassalle;
S oly szépen fog a tolla,
Hogy megbocsát Tuolla.

± **Furcsa**, hogy a lasalleított árak fölemelt árakat jelentenek.

Az ifju óriás.

- Már ez aztán igazán gyorsjátszó, stenopianista! Lisztnek a legnehezebb sonátában harmincz taktus fört adhat.
- Hiszen ez már nem is játszik, hanem teleklaviroz.
- Velocipedált használ. Az ő futamai már kengyelfutamok.
- Ha ez öt évig így folytatja, a kezét újra meg köll fejeltetnie.
- Némelykor csak azért tart szünetet, hogy a tempo ismét utólerje.
- Mindnyájan odavannak: a közönség is, meg a zongora is.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Hogy az általam képviselt biztosítási társulat azon eljárása, hogy *Havas Gábor* felperes istállójáért csak 750 frtot, tehát csak azon összeget akarja megtéríteni, melyet a fenmaradt le nem égett részek becslés folytán érnek, nem pedig a felperes által követelt 2000 frt, azaz az istállónak kár előtti értékét, — annál fogva is méltányos, miután keresk. törv. 479. §. világosan ki mondja, hogy: »A biztosított köteles azon értéket igazolni, mellyel a tárgyak a megsémmisülés a avagy megsérülés idejekor birtak.« Miből kifolyólag nem a megsérülés előtti értéket köteles megtéríteni a társaság, hanem csak azon összeget, melyet a tárgy a megsérülés ideje alatt, tehát az égés tartama alatt birt. Ennek tekintetbe vételével kérem a tek. törvényszéket a társaság eljárását helyben hagyni.

Dr. Infaustus.

» . . . Mi a lyuk ? A partialis negatio realis rotalitätsa. Tehát mégis van valami, ami fogyása által nő : az én pártom az ! . . . « (Tovább tanul, míg a hűtelen famulus a mester retortáival odébb áll.)

ATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

— Még irásközben is lármáz ! Oly csendesen írjon, mint egy egér !

— A császár kikötötte, hogy tartományokban ne legyen kötelező a vallás-zabadság. (*Ladányi, Ujkor, 53. l.*)

— Önkénytelenül megemlékezünk egy időről, mikor a sors kedvesünk egyikétől megfosztott. (*Heinrich K. Gyak. k. 50. l.*)

— XVI. Lajos inkább a feleségére hajolt mint a tanácsosaira.

— Anyámnak fürdőre kellett volna menni, de oly sokáig meggondolta magát, hogy most egy nagyobb utazásra késő. (Ugyanott, 30. l.)

— Ne legyen olyan borzasztó héring ! Olyan gyorsan beszél !

— Ezt fogja meg az első kezével !

— Ön nem szorgalmas tanuló, nem tudja most sem a feladatot és még azzal védekezik, hogy csak tegnap tanulta. Tudja maga milyen egy szorgalmas tanuló ? Az már két héttel előbb megtanulja a feladatot oly előre, hogy mire föl kell mondani, el is felelte, — úgy bizon !

— Ha a bőrnek csak harmadát is lehúznók testünkről, úgy az élet megszűnne, ezt kiki tapasztalhatja önmagán is.

— Borzasztó, önök nem ismerik a madarak különféle hangjait ? — látszik hogy nem érdeklődnek iránta ; — mért nem látogatják meg a muzeumot ?

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Itt olvasom, hogy az arktikus éjszaka 141 napig tart. Milyen jó volna ez nekünk itt is! Milyen gyönyör volna az, mikor így szólhatnék az Iczigemnek: »Kérem Kohn ur, jöjjön holnap!«

— Kérdem a Koroghy Bendő filozopter gyerektől, hogy micsoda hasonlatosság van Kerkapolyi tanár ő excellentiája előadásai és borai közt? Nagyokat mereszt rám a gyerek, de schogy sem konyit hozzá. Elvégre nemes öntudattól dagadt hangon oda vetem neki: Az a hasonlatosság köztük, hogy mindakettő főfájást okoz.

— Hiába, nincs rend Budapesten! Nincs az a nap, hogy éjfél tájban ne kellene boszankodnom, mert akkor söpri a trottoárt. — Mért nem inkább délelőtt, amikor aluszik az ember?!

— Vége a dicső farsagnak. Itt a böjt s feltör lelkemből a vezeklő sohaj: *memento muri!*

— Forintból lesz a krajczár.

— Azt tartja a vín Darvín, hogy a majom fél-ember. Így hát az ember egész majom.

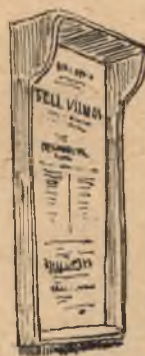

MUFORDITÁSOK.

— Me cingi aether maranatha = *Megin* — *czih!* — *gyötör mdr a nátha.*

— »...hae, rudi more abundat (Tacitus carm.) = *Hé, Rudi mór a bundát!*

Játékrendi görcsök.

Sime Drehkopp. Ki van hirdetve »*Tell Vilmos*«, amit úgy kell olvasni hogy »*Afrikai nő*«. De ha olvasom »*Afrikai nő*«, ez azt jelenti, hogy »*Norma*«. Ez pedig nem afrikai nő, Neluszko nem Tell. De akármit adnak elő, az mégis mindig Tell — mert azt mondja az intendant: »*Tell est mon plaisir!*« Annyi bizonyos, hogy ha az opera esték nem lesznek jobbák mint az opera estéyek — felmondom a barátságot Keglovicsnak.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyű átkozódásaiból.

— Lújjön agyon egy szolgaló tévedésből egy borbél-legény helett!

— Ledjél te boleset ellen biztosítva, és szöljön a feleséged edszerre három lányt!

— Gyüző ledjen a neved és verjenek meg tégedet!

MIHASZNA ANDRÁS

tőrvárosi m. k. rendőr szemlélődéssel.

Van itt ész!

Milyen lármát csaptak még nemrég a nasszáju ujságíró tensurak, hogy aszonták, ijen éhhetetlen, meg oan éhhetetlen vagyok, mer nem tudtam elcsipni egy-pár hitvány gyilkost, betörőt, meg egyéb csirkefogót.

Micsinyátam én? Meglapútam mint a nyul, hattam beszényi fíket. Addig kajabátak, amég ki nem fogyott belülük a szusz, azután hereállott az a rönd, akinek muszáj lönnyi!

Igy bánok én el velük az én tulajdon m. k. eszemel. Igy én!

Iszen ha lehetne a nasszáju tensurakkal okossan beszényi, akkó memmagyaráztam én vóna nekik, hogy miképen van az dolognak sorja-röndje; mer ha hévatalbéli ember vagyok is, hálistennek, azér én nem nézem le a czibilt; szegény feje nem tehet rúla, hogy annak született. Memmondtam vóna nekik, honnem úgy áll a dolog, hogy én a Lámpliné gyilkosait, meg azt a lóköttő Mamácsot, meg aztat a károlyköruti komisz gyémántzsványt azér nem csiptem el, mintha nem birtam vóna rájuk tanányi. Dehonnem! Van itt m. k. ész, meg eréll, meg tapéntat — aztán ha igazán akartam vóna, maj memmutattam vóna akkó! — Hanem úgy áll a história, hogy egyrészt igaz hogy nem akadtam rá azokra a bujkáló gyáva hunczutokra — de másrészt jól van az így, hogy nem kerűtek a szemem elé. Mer kifundátam én azt mán régen, hogy ha oan állapot vóna, hogy nem vóna zsvány, nem kéne m. k. rendőr se; mán pedig ha az nem vóna, akkó rönd se vóna, pedig röndnek muszáj lönnyi! Ezér mondom én, hogy jobb, ha nem kerűtek elejbém azok a pernahajdere, mer ammán mégis csak keserves dolog lett vóna, ijen jó kuncaftokat bezárnyi.

Van is böcsületöm a nasságos feőkapitány ur ű mellsósága előtt. Mikor az egy esztendős jubilleán mögjelöntünk nálla lábmosáson, megveregette a lapiczkámot, hogy nagyon meg van véllem elégedvel. Ha nem akad gyémántzsvány, poszkiszlis, elmamácsolás a börtönyből, egy kis szapora gyilkolás meg hummi ijen mindnapos apróság: ott vagyon az tilalmas kártya. Mer beszíhet mi tóllünk a kurija, hogy az ferbnyi nem barlangos játik — mink üldözzük, meg is tanájuk, de kéméletből nyakon nem emeljük. De innegtul eztet nyomozzuk eréll.

Meg oszt még valamit — hogy merre jár turbékónyi a sok garczonos feőképviselő ur, aki büven ereszi a törvinyt, de mint a hentes, maga nem eszik a tolondékából.

Szimatájam ki űket esztrába, mondja nekem tennap egy honleány ű nassága és vessek lest az ő urának. Ne sajnáljam, há rá akadok — nem fogom megsajnányi. Oan világossan magyarázta bele a markomba a tisztos kívánatját, hogy röttönössen mögértöttem az ű szegény megcsalatott szivit. Dikszum, fakszum: rányitottam egy gilicze fészekre — hát maga a honleány ű nasságát lelem ott gatyás galambnak. Az urát gyűtt megcsipni, de helette más urat tanát megcsipni, és hogy már benne vót a boszúállásba, nem akarta elereszteni, el sem is eresztette és szörnyen megis lakoltatta. Valami az a fél-tés! — de jó, hogy neköm csak özvegym van, akit a Túzok Pétör pajtásom után örökütem hitelbe.

Nene hé! Megest erre bandukol ke? Csak mars be! Nem képzeli tán magát betörőnek, hogy oan komótussan sétifikál erre? Lotty a lukba, vakkódis, m. m. r. m. l.!

Lóversenytéri Aréna

— Ma és mindennap. —

Majtényi és Ivánka.

vagy

Honti atrocitások.

Bohózat 12 párbajban, muzsikával és görög tüzzel.

Személyek:

MAJTÉNYI, ázsia despota, ez idő szerint honti főispán.
LUKA PÁL, az ő fegyverhordozója.

IVÁNKA ZSIGMOND, honti Robespierre, szabadsághős és vértanu.

ÖZVEGY PESTI NAPLÓKA, az ő öreg nénije, és sorának siratója.

ORSZÁG, egy gazdag bácsi, akitől mindenki szeretne örökölni.

NÉP, FEGYVERESEK, SEGÉDER, hentallerek, journalisták és egyéb izraeliták, Tiszák, Apponyiak, hazafiak és hazaárulók.

Ruczaháti Tarjagos Illés ur hazaffyas pohárköszöntései.

Uram, uram Somssich Pál uram, szállok az urhoz! Nem vetem a szemedre pajtás, hogy excellentiás ur vagy — bátor független hazaffi szívemet bokrossá teszik a hatalom corrupált husos fazekainak maszlagos konczi. Én, aki a catasteri munkálatok igájában görnyedeztem álló öt esztendeig, egy koronás ezüst érdemkeresztet sem függeszthettem e honfibában senyvedő kebelre és aki 48-ban mindenemet, amim volt, a haza oltárára tettem le, — ma itt állok hivatal és állás nélkül a hajléktalan hazaffiak menhelyének örvénylő lejtőjén!

De te vagy az, nagy hazaffi, aki éltem borongó alkonyatának sötétjében lángnyelvű ékesszólásoddal megpenditéd a szikrát, mely tovább haladtában azon széles folyammá dagadand, amelynek árnyékában végre sütkérezhetni foghatok agg napjaimra. Felgyújtád lelkem komor éjjelében a reménység sugarát.

Uj hivatalt kell teremteni, mert megmondád te, a zsidókkal és malomdirektorokkal megmételyezett főrendek házában, hogy Tisza Kálmánnak gondja legyen arra, miszerént e drága hazának minden talpalatnyi földje csak oly kezekbe kerülhessen, a melyek előbb tanulságot tettek e haza földéhez való hazaffias ragaszkodásukról.

Ehhez pedig hivatal kell; mért is eme szent pillanatban indítványba hozom, hogy állittassék fel a „Magyar királyi hazaffiság-kóstoló tanács“, — amely hon-szerelmi kataszternek tanuskodó levele adja ki ugyanis a hazaffiság bizonyítványát négy fokokban: jó hazaffi — jeles hazaffi — nagy hazaffi — dücheő honhazaffi. E magasztos intézmény élére alkalmasabb egyént szerény csekélységemnél — akármerre tekintsek szélyvel sas szemeimmel e haza terein — nem tudok.

Igenis, urraimm! — bátor egy jótát sem engedünk a 48-as jelszavakból és bátor verbetűkkel vagyon márványkebleinkbe írva a szabadság, egyenlőség és testvériség, — aztat még sem türhetjük, hogy zsidó, rácz és német testvéreink öseinktől öröklött rögeinket birói árverésen mint legtöbbet ígérők utolsó párnaképen fejünk alól kiránthassák. Nem?

A magyar királyi hazaffiságot tanusító tanácstól kelljen előbb 50 krajczáros bélégyü tanusítványt felmutatni a legtöbbet ígérőnek, hogy béigazoltassék, miszerént ragaszkodik az illető a drága szent hazához és a hivatalos lapban inntul ugy szóljon az árverési hirdetmény, hogy az árverelők tartoznak a kikiáltási ár 10 perzentjét készpénzben, azonfelül pedig a haza földjéhez való ragaszkodásukat tanusító 50 krajczáros bélyegü bizonyítványt a bíróságnál deponálni.

Csak ennyit — és nyugton alhatik a haza! Urraim, poharamat emelem e dücső eszme első megpendítőjére, — éljen a nagy hazaffi Somssich Pál!

— Jóska te, az ebadta — csak nem felejtetted otthon a dohányzsacsokót?

DIVAT.

L'homme-femme

— Báli meghívó! —

Van szerencse kijelentem, hogy én alul írott geprifde tancz-meiszter e honabban am 19-ten Feber nagyszerű báll lesz a Stó-germajera lajos szállajádában. Igen szép ball, hova minden höltyek és orak minden nemi részből meghíjatnak. Belébdí díj 50 grajczar. Urak muszájn zsepkendőkkel megjelenni és nem disno réseg veszekedni senkikkel. A feleségem leszend a kredencz.

Maradok

Morits L—i

miskóczyi gepr. tanczmeiszter.

U. i. Az apjám most Amerigában trombitás.

Obener.

*

— Rettentő büntetés. —

(„Szatmár“ márcz. 6 sz.)

A m. k. belügyminiszter rendelete folytán a fehér bornak »Orseill«-al való vörösrre festése, mint mérgező anyaggal való s közegészséget veszélyeztető manipulatio szigoruan tiltatik és az ezen rendeletet áthágók — északnyugaton az égsark alatt lesznek láthatók. (A tördelő szedő t. i. elemelt két sort.)

*

— Költői levél. —

Veraji. hazafi, kollega barátomnak Butsu vers 86-ba márcs. 23.

Már ellbucsúzik. pestvárostúl.
és veraji. jános kollegám tul
verset írok. De bucsu vers szet
az is ten áll tes sen, soká, téged

De hegyezd meg a pennádat jól.
írjál verseket, nagjon jól
egeseget. isten néked ad jon
Kedves verraji jó barátom

Te írjál, it pestvárossának
én meg írok, maj, villá gosnak
e két hegy nek léza ká ban
a, versejink, hogy. Szárnyat kapna

De köl tő ver sem, ha' Düscő séget.
Sokuk előtt, majd, Dicsérre tet
Más ra nincs is ma ki látás
hát áll gjon is ten meg kollegám.

Kivanja Páger Pál, villágosi fijú

Munkás nép köl tő. iskolázatlan

*

— Kutya stélus. —

(A lugosi községi előljáráóság szabályrendelete.)

1594/1882 — 5026/1883

Hirdetmény!

A Nagyméltóságú magy. kir. ipar- és kereskedelmi-Ministeriumnak 1882 évi 1318 számú magas intézvénye — a Krassó-

Szörény megyei alispán Urnak 1882 évi 1194 sz. körrendelete — és a lugosi szolgabíró Urnak 1882 évi 473 számú meghagyása következtében a haszontalan, koborló és felesleges számú kutyák korlátozása, ártalmatlanítása és kiirtása iránt következő szabályrendeletek újból tételnek közhírré: 1. Mindenki kutyáját házában tartani köteles, és pedig a veszélyesbb házi kutyákat lánczon. 2. Az utcán koborló ebek megsemmisítenek. 3. Kutyákkal más közutakon menni vagy azokkal városokban vásárookra járni, szabadon vagy megkötve a kocsihoz, tilos. 4. Házon kívül az utcán járó bármi néven nevezendő kutyák szájkosárral látandók el, vagy zsinegen vezetessenek. 5. Szájkosár nélkül az utcán járkáló kutyák befogandók, és megsemmisítendők. 6. A juhászoknak meghagyatik, kutyáikra különös figyelmet fordítani, hogy azok nyájajuktól el ne térjenek, a veszélyes voltuknál fogva a legelőkön, szántóföldeken, vagy az utakon járó egyéneket megnetámadhassák, mert a kutyák által okozott sértésekért felelősek. 7. Minden lugosi lakos, a kinek tudomása van valamely veszetségi esetről, felhivatik: azt az előljáráoságnál bejelenteni, és a veszett által megharapott egyének vagy állatok jegyzékét a jelentéshez csatolni. — Egyidejűleg oktatásul az is közöltetik, hogy a veszett állatok által ejtett sebet legjobb azonnal vízzel vagy haggyal kimosni, fahamuval, vagy a mi legüdvösebb és legbiztosabb, parázsszal (tűzzel) a sebet kiégetni. — Lugoson 1886. Február hó 23.

(Szerencse hogy a kutya sem hederit erre a rendeletre, mert ettől csakugyan megveszekednék.)

*

— Körjegyzői jelentés. —

Jelentem a tek. szolgabíró urnak, hogy a vasuti sínen egy ember találtatott, a melynek semmi baja, csak a fejét vágta le a vasuti kerék. A hullának valószínűleg öngyilkossági szándéka volt.

Déva 22/III 886.

X—y.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Frollo. Csak egy kis compensatiót kerestem. Amiért a Sz. Dezső kilépését a pártból egy nappal megkésve közölte, a G. K. halál hírével meg akarta előzni a kollegákat. Egy azonban mindig bizonyos marad: hirei jók; csak hogy vagy utóbb járnak, vagy előbb. De azért kedves, eleven s tisztességes lap az. Hogy az illetet külön meg kell nyomni. Ó Komlóssy!... — Cz. M. A »B. Jankóhoz« diszes bekötő táblákat jutányos áron s utánvétellel is szolgáltat: *Hírhíger Károly* akad. könyvkötő. — H. A. Már egyszer közöltük. — M. Ö. Amazt kissé pihentessük. A melléklet amolyan Kotzebue-tanulmány, melynek francziás pointeje meg nem menti az egésznek ódonosságát. De azért teszünk vele kísérletet. — O. K. H. V. ray János méltán reklamálhatná a czeglédi szavalmányt a maga művének, amelyet irt: estenden Budapesten nagy elkeseredésben. — Cs. J. Egy kettőt. — Vác. Mulatságos, de magán levél közléséhez nincs jogunk. — C. Most is került benne. — Sinapis. A kényszeredett között vigan perdülő elmésség. De hogy szedegesük ki a javát? Ezentul csak az aprószőlőket küldje el, a kuglófot tartsa meg magának. — Trjns. Még ha jobban volna is megcsinálva, mégsem közölhetnők a multkorihoz való erős hasonlatossága miatt. — X—y. Az eredetit kérjük, vagy hiteles másolatát. — Egy olvasó. Diszes helyre tarthat számot. — F. Ö. Sok benne a

(Folytatása a mellékleten.)

SITÓ-TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

JÉGBIZTOSÍTÁSI ÜZLET.

VAGYON.

Mérleg-számla 1885. december 31-én.

TEHER.

	forint	kr		forint	kr
Elhelyezett tőkepenzek: az első hazai takarékpénztárnál, az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztárnál, a m. orsz. közp. takarékpénztárnál, a m. ált. hitelbanknál és m. k. állami kincstári pénztárjegyekben	2555318	50	Részenyalaptőke: teljesen befizetett 2000 egész részvény á 1000 forint	2.000,000	—
Értékpapírok:			Részenyalaptőke: teljesen befizetett 2000 fél részvény á 500 forint	1.000,000	—
a) 244.000 — frt m. földhitelintézeti 5 1/2% záloglevelek á 100% 244,000 —			Társasági tartaléktőke		3000000 —
b) 1.052,400 — » m. északkeleti vasut ezüst kötvények á 98.50% 1.036,614 —			Tűzbiztosítási díjtartalék készpénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	1.794,847	frt 23 kr.
c) 392,400 — » magy. nyugati vasut II. kib. els. ezüst kötvények á 98. — % 384,552 —			Szállítmány biztosítási díjtartalék készpénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	14,990	» 90
d) 350,000 — » Magyar gácsországi vasut II. kib. els. ezüst kötvények á 98.75% 345,625 —			Tűzbiztosítási függő károk tartaléka	200181	55
e) 228,600 — » Duna-drávai vasut elsőbb. kötv. á 98.75% 225,742 50			Szállítmány biztosítási függő károk tartaléka	7000	67
f) 30,000 — » Első erdélyi vasut ezüst els. kötv. á 98.75% 29,625 —			Árkülönbözeti számla	372953	41
g) 565,200 — » Budapesti fűv. 5% kölcsönkötv. á 99.75% 563,787 —			Dunaparti házaó tartaléka	42765	14
h) 375,000 Lira olasz alapítványi kötvények á 95.50 = 358,128 fr. á 50. — 179,062.50			Különféle hitelezők	248717	11
i) Pesti Lloyd társasági kötvények és egyéb értékpapírok árfolyam szerint a fenti értékpapírok után az év végéig esedékes kamatok	62,533.49	3300129 90	Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	2950	—
Leszámitolt és egyéb váltók	272566	57	Első magyar általános biztosító társaság Lévy-alap	58248	24
A társaság hazái Budapesten	1210000	—	Tisztviselők nyugdíjalapja	452765	78
Különféle adósk:			Életbiztosítási osztály folyó számlán	223946	65
a) Pénzkészlet és maradványok a képviselőségeknél	662865	38	1885. évi nyeresmény	570838	31
b) Maradványok idegen biztosító intézeteknél	539766	44			
Jégbiztosítási osztály folyó számlán	156026	93			
Központi pénzkészlet	21003	81			
A következő években lejárat díjváltók és díjkötelezvények összege 6.425,037 frt 46 kr.	8717677	62			

SITÁSI ÜZLET.

VAGYON.

Mérleg-számla 1885. december 31-én.

TEHER.

	forint	kr		forint	kr
Értékpapírok	9.748,119	frt 23 kr.	Díjtartalék	11.224,062	24
ugyanis:			levonva a viszontbiztosítási díjtartalékot	224,602	90
941,000 frtnyi m. földhitelintézeti 5 1/2%-os záloglevelek 100 frtjával	941000	—	Biztosági alap	181775	53
5.344,400 frtnyi magyar földhitelintézeti 5%-os záloglevelek 100 frtjával	5344400	—	Kiházasítási tőkék nyeresménye	285724	36
62.640 frtnyi magyar földhitelintézeti 5%-os ércértékű záloglevelek 123% frtjával	77485	68	Függőben levő károk tartaléka	122758	01
165,300 frtnyi pesti magyar kereskedelmi bank 6%-os záloglevelei 100 frtjával	165300	—	Díjleszállításokra vonatkozó nyeresmények tartaléka	2090	69
1.000,200 frtnyi magyar északkeleti vasuti 5%-os ezüst elsőbb. kötvények 98% frtjával	985197	—	Előre fizetett díjak az 1886—1889. évekre	1413	76
Besztercebánya-brezovai és piski-vajdahunyadi vasuti els. kötvények	1230636	22	Fel nem vett nyeresmények 1884. évről	270	73
Magyar kir. állampénztár-jegyek	1000000	—	Viszontbiztosító intézetek és mások követelései	32516	20
8,587 Lire 50 c. olasz 5%-os járadék és kamatai	4100	33	1885. évi nyeresmény	224353	96
1885-ben esed. kamat. és elszám. pénzküldemény	182992	74			
Jelzálog-kölcsönök	94020	52			
Kötvény-kölcsönök	1309880	—			
Viszontbizt. kötvény-kölcsönök	10065	40			
A központ tartozása folyó számlán	223946	65			
Vezér- és főgynökségek s mások tartozásai	272338	04			
	11850362	58		11850362	58

G A T Ó S Á G:

Harkányi Frigyes,

Lévay Henrik.

Ullmann Károly Pál, aligazgató.

bályokban meghatározott elvek szerint készülteknek és azok egyes teljesen megegyezőknél találtak.

B I Z O T T S Á G:

Zsigmond.

Szitányi Izidor.

Jeney Lajos,

a központi könyvezés főnöke.

Kaczvinszky János.

életbiztosítási könyvvivő.

